

Рис. 6.95. Увеличено изображение на датата 1744, изписана по необичайния за нас начин jJ99. А това е все пак средата на XVIII в.

символът 5 е означавал цифрата ШЕСТ. Тоест знаците за 5 и 6 са били с разменени места. ОТКРИХМЕ ТОЗИ ФАКТ ПО-РАНО и подробно го описахме в книгата (РАР):4, с. 255–266. С други думи, в ранните документи изписването на 1642 г. е може да е означавало: след Исус ПЕТСТОТИН четирийсет и втора година. Но не и хиляда ШЕСТОТИН четирийсет и втора, както се смята днес. При тази трактовка изписването на датата като J642 вече не изглежда странно и нещата отиват по местата си. Наистина, първата дата, отбелязана на белгийските табели, в такъв случай е 1542 г., изписана като j642, където символът 6 през онази епоха е разбираан като 5. Тази наша мисъл добре се съгласува и с мнението на белгийските историци, които смятат, че първите дати на табелите са от 1538 г., макар че тази дата, както се вижда от снимките, показани в [1012]1, не е гравирани на табелките [1012], с. 9. Затова пък излезе, че е гравирани датата: след Исус ПЕТСТОТИН четирийсет и втора година, рис. 6.86. И скоро след нея тръгват датите j607, j608, j615 и т.н. В крайна сметка, правилният хронологичен ред е възстановен.

обработката на злато, последното би изглеждало твърде странно. Предполага се, че държавата внимателно следи подобна лицензионна документация не само днес, но и през XVI–XVIII в. Струва ни се, че тук ще е уместно да изкажем следната мисъл.

Най-вероятно откриваме следа от предишния знак символ 6, означавал цифрата ПЕТ. А

Рис. 6.94. Датите от XVIII в. на белгийските медни табелки. Изписани са по следния начин: j734, i735, i735, i735, j738, i742. Тук впрочем първата „цифра“ е изписана като гръцката Ламбда с точка отгоре. Изглежда, че в средата на XVIII в. изписването на цифрите още не е наложило. Нататък е любопитното изписване jJ99. Това най-вероятно е 1744 гозина, но единицата е изписана като j, седмицата като J, а четворката като съвременната „арабска“ деветка. После са датите 1745 с j (или гръцката Ламбда), 7 (или славянската ръкописна „г“) 45, а после 1752.